

«ΜΕ ΚΟΜΜΕΝΗ ΤΗΝ ΑΝΑΣΑ»

Είναι κρίμα αλήθεια πού τις ταινίες τής κινηματογραφικής λέσχης δέν μπορεί νά τις δει παρά μιά μικρή μερίδα ανθρώπων, μέσα σέ μιά νύκτα.

Αυτή τή σκέψη κάναμε όταν έκλεισε ή όθόνη ύστερα από τήν ταινία του Γκοντάρ «Με κομμένη τήν ανάσα». Γιατί τέτοιες ταινίες δέν έχουμε τήν εύκαιρία νά τις απολαμβάνομε συχνά. Τώρα όμως μαθαίνω πώς ή ταινία θά προβληθῆ και πάλι στό Γαλλικό Μορφωτικό Κέντρο αύριο Τρίτη στίς 7. "Ας μή τή χάσουν όσοι ενδιαφέρονται για τόν πραγματικά καλό κινηματογράφο.

Τό «Με κομμένη τήν ανάσα» είναι ή πρώτη ταινία του Γκοντάρ και γυρίστηκε τό 1960. Κι' όμως θά μπορούσε κανείς νά πῆ πώς χθές ακόμη γυρίστηκε, τόσο είναι καφτά και ζωντανά τά θέματα πού θίγει, τόσο πειστικοί οί δυό ήρωες - πρωταγωνιστές της, Μπελμοντό και Σημπερζ.

Ο διάλογος, πού σπά χέρια άλλου, λιγώτερο μάστορα σκηνοθέτη θά γινόταν βαρετός, κυλά άνάλαφρα διάχυτος από ποίηση και φιλοσοφία. Η φωτογραφία στιγμές - στιγμές φτάνει τό τέλειο.

Υστερα οί δυό νέοι, εκείνος ό μποέμ πού γίνεται κλέφτης και σέ συνέχεια δολοφόνος γιά χάρη της, ξεκινώντας από τήν αγάπη του και μόνο, εκείνη, ή κοπέλα μέ τις άνησυχίες και τις άναζητήσεις της, τό μικρό δωμάτιο όπου συμπρωταγωνιστεί ό Πικασό μέ τους πίνακες κι' ό Μόζαρτ μέ τή μουσική του, γίνονται όλα ένα σύνολο ποιητικό πού παίρνει προεκτάσεις βαθειά μέσα μας.

Βγαίνοντας από τήν αίθουσα άν δῆτε τήν ταινία θά πῆτε κι' εσείς, όπως είπαμε κι' εμείς: Δυό ώρες πού όπωσδήποτε δέν πῆγαν χαμένες.